

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Κ
Α
Ν
Α
Τ
Α
Ν
Τ
Α
Ν
Τ
Α
Ν
Τ
Α
Ν

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐτήσια Συνδρομή Περιοδικοῦ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	Ἐνακοίνωσις
Α. ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΟΥ - ΚΑΡΑΒΙΔΑ	Ἐομιλία
W. LOGAN	»
Δ. ΔΑΡΜΗ	»
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ	»
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	Ἐνακοίνωσις

ή εὐημερία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὁποῖου προΐσταται. Πρέπει νὰ πιστεύη ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις της εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι ἀπὸ τὰ προνόμια ποὺ ἡ θέσις της ὡς ἀρχηγοῦ τῆς προσφέρει. Πρέπει νὰ εἶναι δίκαια. Κάποιος τρόπος μεταχειρίσεως ὄχι ἀπολύτως δίκαιος, δημιουργεῖ πικρίαν καὶ δυσαρέσκειαν.

Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπευτὴς τῶν ταραχῶν (νὰ τὰς ἐξαφανίζη). Εἰς τὴν ἐργασίαν θὰ ὑπάρξουν προστριβαὶ ἀλλὰ θὰ τὰς ἐξομαλύνη. Καθὼς ὁ Foller ἀναφέρει: «Ἡ στίλβωσις εἶναι τριβή». Αὐταὶ αἱ προστριβαὶ εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι πολὺ συχνὰ γίνονται κύριοι παράγοντες εἰς τὸ νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ ὁμάς τῶν ἐργαζομένων. Αὕτη ἡ ἐργασία πρέπει νὰ γίνεται συνεχῶς, ἀκόμη καὶ καθημερινῶς.

Εἶναι παράλογον νὰ περιμένη κανεὶς ὥστε τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα νὰ διορθωθοῦν μιὰ γιὰ πάντα. Ἀδιάφορον πόσον καλὰ τὰ χειρίζονται, προβλήματα καὶ δυσκολίες θὰ ἀναφαίνωνται ἀλλὰ χρειάζεται συνεχῆς παρακολούθησις. Καὶ ὁ Dr. Evans: Κάθε γεγονός τὸ ὁποῖον τείνει νὰ αὐξήσῃ τὴν δυσκολίαν τῆς ἀναστροφῆς, τείνει ἐπίσης νὰ ὑποβιβάσῃ τὸ «ἠθικόν».

Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις εἶναι τὸ κλειδί, καὶ βασίζονται ὄχι εἰς τεχνικὰς καὶ ἀφηρημένας θεωρίας ἀλλὰ εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ἀνθρωπίνης

προσωπικότητος καὶ εἰς τὸ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν συνάνθρωπόν μας. Dr. Evary: Εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθουν μεταβολαὶ ἀπὸ λόγους ἐκφωνηθέντας ἀπὸ ἔδρας, οὔτε ἀπὸ συμπεράσματα ἐρευνητῶν. Ἐκεῖνο ἴσως τὸ ὁποῖον χρειάζεται περισσότερο εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀδελφῆς κατὰ τὴν ἐπομένην δεκαετίαν εἶναι ἡ πλήρης ἀναγνώρισις ὅτι καὶ αἱ τεχνικαὶ ἐπικοινωνίαι καὶ γνώσεις ὀλίγον ὠφελοῦν ὅταν τὰ πραγματικὰ ἐμπόδια εἶναι βασικὰ ριζωμένα εἰς τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὰ ἐλαττήρια τῶν ἀνθρώπων.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀλλαγῆς τῆς συμπεριφορᾶς ὁ συγγραφεὺς καλεῖ τοὺς ἐρευνητὰς νὰ προσφέρουν τὴν βοήθειάν των μὲ νέας προσεγγίσεις. Τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Ἰδρύματα ὀφείλουν στενὰ νὰ συνεργαστοῦν, ἰδιαίτερώς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Ἡ ἀλλαγή δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ταχεῖα. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐτοιμαζόμεθα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκινήσεως δὲν γνωρίζομεν ὅμως ποῖος ἀγὼν ἀνοίγεται ἐμπρὸς μας. Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον εἴμεθα βέβαιοι εἶναι τὸ ἐξῆς: τὸ ξεκίνημα θὰ εἶναι πολὺ δύσκολον καὶ ἀκόμη ὠρισμένοι ἀπὸ τοὺς θεατὰς θὰ διακινῶνται ἐχθρικῶς ἀπέναντί μας, τὰ βραβεῖα ὅμως θὰ ἔχουν πολλὴν ἀξίαν ὅταν ἡ μάχη νικηφόρα κερδηθῇ.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ

Ὁμιλία Δίδος Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Βοηθοῦ Διευθυνούσης Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ.

Ὁ σπουδαιότερος σκοπὸς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ παροχὴ ἀρίστης νοσηλευτικῆς φροντίδος. Ἡ παρουσία μας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὡς Ἀδελφῶν, Προϊσταμένων καὶ Διευθυνουσῶν δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν νοσηλευτικὴν ἀνάγκην τῶν ἀσθενῶν. Οἱ ἀσθενεῖς ἐρχονται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς ἐκλογῆς των διὰ νὰ τύχουν τῆς δεούσης νοσηλείας. Τὸ καλὸ ὄνομα ἐνὸς Νοσοκομείου διὰ τὴν παροχὴν ἀρίστης νοσηλείας στηρίζεται εἰς τὴν ποιότητα τῆς ἐργασίας καὶ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ προσωπικοῦ. Ἡ ὑπόληψις ἐνὸς Νοσοκομείου μπορεῖ νὰ δυσφημισθῇ ἀπὸ τὴν παροχὴν νοσηλείας χαμηλοῦ ἐπιπέδου, ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν καθαριότητος καὶ τεχνητῶν μέσων.

Ἡ ὁμιλία μου θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν νοσηλευτικὴν φροντίδα.

Ὅλοι γνωρίζομε, ὅτι ἡ Νοσηλεία τοῦ ἀσθενοῦς ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν ἰατρῶν, τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἐργαστηρίων, τοῦ Φαρμακείου, τοῦ μαγειρείου, τῆς ὑπηρεσίας προμηθειῶν, τῆς ὑπηρεσίας συντηρήσεως, τοῦ προσωπικοῦ καθαριότητος καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ χορηγούμενον ὑλικὸν εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ Τμήματα. Ὁ συντονισμὸς ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι τὸ κλειδί μιᾶς ἐπιτυχοῦς διοικήσεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σπουδαιότερου σκοποῦ τοῦ Νοσοκομείου, τῆς Νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς.

Τὸ ποιοτικὸν ἐπίπεδον τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐθύνην τὴν ὁποῖαν

ἀναλαμβάνει ἡ Διευθύνουσα Ἀδελφὴ δι' αὐτό, καὶ ἀπὸ τὴν προσπάθειαν καὶ ἐπιμονὴν της νὰ παραμένῃ πάντα ὑψηλὴ.

Τὰ σταθερὰ κριτήρια διὰ τὴν ὑψηλὴν νοσηλευτικὴν στάθμην πρέπει νὰ ἀναθεωροῦνται συχνὰ καὶ νὰ συγχρονίζονται. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ κριτικὴ πρέπει νὰ γίνεται συνεχῶς καὶ νὰ ἐξετάζεται ἡ ἐργασία τῶν ἀδελφῶν.

Κριτικὴ τῆς παρεχομένης Νοσηλευτικῆς φροντίδος θὰ εἶναι τὸ θέμα μου.

Ἡ κριτικὴ τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος εἶναι καθήκον τῶν ἀδελφῶν διότι αἱ ἀδελφαὶ παραμένουν πλησίον τοῦ ἀσθενοῦς καθ' ὅλον τὸ 24ωρον.

Πολλὲς φορὲς ἔχουμε θέσει τὸ ἐρώτημα «τί εἶναι ἡ καλὴ Νοσηλευτικὴ φροντίς;».

Ἀσφαλῶς εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀπουσία παραπόνων ἐκ μέρους τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἰατρῶν.

Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς δὲν ἀπασχολεῖ μόνον τὰ μέλη τῆς Ὑγειονομικῆς ὁμάδος, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρονται νὰ ἔχουν καλὴν νοσηλείαν ὅταν ἀσθενήσουν οἱ ἴδιοι καὶ αἱ οἰκογένειαι των.

Ἡ ὁμιλήτρια κ. Lambertsen, Διευθύνουσα τῆς Σχολῆς Νοσηλευτικῆς τοῦ Teachers College, Coloumikia University, διαφεύγει τὰ καθήκοντα τῶν ἀδελφῶν εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας:

1. Καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ψυχολογικὴν καὶ φυσιολογικὴν ἀνάγκην καὶ ἀντιδράσεις τοῦ ἀσθενοῦς.

2. Ἡ ἀδελφή βοηθεῖ τὸν ἰατρὸν εἰς τὰς διαφοροὺς νοσηλείας.

3. Παρακολουθεῖ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, τὰ συμπτώματα τῆς νόσου καθὼς καὶ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀσθενοῦς.

4. Διδάσκει τὸν ἀσθενῆ καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

5. Βοηθεῖ τὸν ἀσθενῆ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ προβλήματός του, εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ σχεδίου τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος.

Ἡ κ. Lambertsen ἀναφέρει 6 κριτήρια διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος.

1ον κριτήριον: Τὸ πρόγραμμα τῆς νοσηλευτικῆς φροντίδος εἶναι στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν πού ἔχει καθορίσει ὁ ἰατρός.

2ον κριτήριον: Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς στηρίζεται σὲ ἐπιστημονικὰς ἀρχάς.

3ον κριτήριον: Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς προϋποθέτει τὴν μεγίστην κατὰ τὸ δυνατόν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀσθενοῦς.

4ον κριτήριον: Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς ἀντιμετωπίζει παρόντα καὶ μέλλοντα προβλήματα τοῦ ἀσθενοῦς σχετικὰ μὲ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διατήρησιν τῆς ὑγείας του.

5ον κριτήριον: Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς ἀντιμετωπίζει τὶς ψυχολογικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀσθενοῦς ἐν συνδυασμῷ μὲ τὶς φυσιολογικὰς.

6ον κριτήριον: Ἡ νοσηλευτικὴ φροντίς βοηθεῖ τὸν ἀσθενῆ καὶ τὴν οἰκογένειάν του νὰ συμβάλλουν κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἀνάρρωσίν του.

Ὅλα αὐτὰ μποροῦμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσουμε ὡς ὁδηγὸ προκειμένου νὰ καθορίσουμε τὰ σταθερὰ κριτήρια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ κρίνουμε καὶ θὰ ἐκτιμήσουμε τὸ ἐπίπεδο τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος εἰς τὰ Νοσοκομεῖα μας.

Ὁ καθορισμὸς τῶν σταθερῶν κριτηρίων πρέπει νὰ περιλαμβάνη τὰ ἑξῆς κύρια σημεῖα:

Τὴν παρακολούθησιν καὶ νοσηλείαν τοῦ ἀσθενοῦς τὴν πινακίδα τοῦ ἀσθενοῦς

τὸ φύλλον Νοσηλείας

τὸν ἀσθενῆ καὶ τὸ ἄμεσον περιβάλλον του

τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νοσηλευτικῆς μονάδος.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀνωτέρω σταθερῶν κριτηρίων πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς ἐὰν θέλουμε νὰ ἀνεβῶσιν ποιοτικῶς τὸ ἐπίπεδο τῆς νοσηλείας.

Τὸ ἐπόμενο σημεῖο τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐξετάσουμε τὸ ἐπίπεδο τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος εἶναι τὰ παράπονα τοῦ ἀσθενοῦς.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἔλλειψις παραπόνων ἐκ μέρους τοῦ ἀσθενοῦς δὲν σημαίνει ὅτι ἡ νοσηλεία του εἶναι ἀρίστη, ἐν τούτοις ἡ γνώμη τοῦ ἀσθενοῦς ἔχει μεγάλη σημασία. Μᾶς βοηθεῖ νὰ ἰδοῦμε τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν νοσηλευτικὴν φροντίδα ὡς πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀσθενοῦς.

Εἶναι πράγματι καταπληκτικὸ πόσα μπορεῖ νὰ πῆ ἓνας ἀσθενῆς διὰ τὴν νοσηλείαν του εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ π.χ. ἐὰν

ὅταν καλοῦσε τὴν ἀδελφὴ ἐπήγαινε ἀμέσως, ἐὰν τὸ φαγητό του ἐσερβίετο ζεστό, ἐὰν τοῦ εἶχαν ἐξηγηθῆ οἱ διαφορὲς ἐξετάσεις καὶ νοσηλείες πού τοῦ ἔγιναν, ἐὰν ἀργοῦσαν νὰ τοῦ πάρουν τὸ δοχεῖο καὶ ἔμενε πολλὴ ὥρα ἐπάνω σ' αὐτό, ἐὰν τὸν ξυπνοῦσαν πολὺ πρῶτ' διὰ νὰ τὸν πλύνουν καὶ νὰ τοῦ βάλουν θερμομέτρο κλπ.

Θὰ ἰδοῦμε ἐὰν ἡ νοσηλευτικὴ μας φροντίς ἀντιμετώπισε τὶς φυσικὰς καὶ τὶς ψυχολογικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀσθενοῦς, ἐὰν ἐτοιμάσαμε τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τοῦ ἐδώσαμε τὶς σχετικὰς ὁδηγίας.

Μερικὰς φορὰς θὰ ἱκανοποιηθοῦμε ἀπὸ ἐκεῖνα πού θὰ μᾶς πῆ ὁ ἀσθενῆς, ἄλλοτε θὰ δυσαρεστηθοῦμε καὶ ἄλλοτε θὰ ἐκπλαγοῦμε.

Μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε τὰ παράπονα τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ διορθώσουμε τὶς ἑλλείψεις μας. Μποροῦμε νὰ ἐνημερώσουμε τὶς ἀδελφές οἱ ὁποῖες ἐνοσήλευσαν τὸν ἀσθενῆ, διὰ νὰ ἔχουν τὴν ἱκανοποίησιν τῆς καλῆς ἐργασίας των ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ διορθώσουν τὶς αἰτίες πού προκαλοῦν παράπονα ἀσθενῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ προστάσια τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι βασικὴ προϋπόθεσις τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος.

Παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν θεραπευθῆ ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς ὅταν φύγουν ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον, ἐμεῖς ὡς ἀδελφές ἔχουμε εὐθύνη ἀπέναντί των, πρέπει νὰ τοὺς προφυλάξουμε διὰ νὰ μὴν ἐπιδεινωθῆ ἡ κατάστασις των λόγῳ ἀτυχήματος.

Πολλὰ Νοσοκομεῖα ἔχουν προγράμματα ἀσφαλείας. Οἱ κανονισμοὶ των περιλαμβάνουν τὴν πρόληψιν πυρκαϊᾶς καὶ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τὸ προσωπικόν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα θέματα τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος, θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω τρία κύρια σημεῖα ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν μέτρων ἀσφαλείας, δηλαδή: τὰς μολύνσεις, τὰ ἀτυχήματα καὶ τὰ λάθη κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν φαρμάκων.

Μολύνσεις

Ὅταν ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἀντιβιοτικὰ φάρμακα, ὅλοι μας χαρήκαμε διότι ἐνομίσαμε ὅτι αὐτὸ θὰ βοηθοῦσε νὰ ἐξαλειφθοῦν αἱ ἐνδοноσοκομειακαὶ μολύνσεις. Δυστυχῶς αὐτὸ δὲν συνέβη. Δὲν θὰ ἀναπτύξω λεπτομερῶς τὸ τόσο σπουδαῖο κεφάλαιο τῶν ἐνδοноσοκομειακῶν μολύνσεων, θ' ἀναφέρω μόνον τοὺς παράγοντας οἱ ὁποῖοι ἔχουν σχέση μ' αὐτὸ τὸ μεγάλο πρόβλημα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ μέσα πού ἔχουμε διὰ τὴν πρόληψίν του.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι τ' ἀντιβιοτικὰ ἔχουν ἐλαττώσει τὰς μολύνσεις. Συγχρόνως ὅμως ἡ ἀνθεκτικότης τῶν μικροβίων εἰς τὰ ἀντιβιοτικὰ ἔχει ἀυξηθῆ.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος)